

## Marta Štablová: Život s handicapem je stálý boj

Jsem silná osobnost, říkají o mně téměř všichni. Jenže, tak dlouho se pracuje „s kámošem počítačem“, až vám zcela vypoví službu. Trvá-li dlouho, dostaví se „ABSŤÁK“. Slepcký program je pro mne nezbytný. Nějakou dobu jej lze oželeť. Nečekala jsem, že získat nový počítač nebude jednoduché. Nastaly zlé časy pro handicapovaný národ. Podmínky stanovené novelami nám omezily nároky na potřeby. Bez nich jsme daleko za zdravou populací. Proč by slepá bába měla mít počítač? Jen tak si rozhodli o mně, beze mne. Příspěvek na péči „stačí dvoustovka“. Nebránila jsem se. Mohlo by se mi to vymstít. V období od podání žádosti o počítač s hlasovým výstupem jsem čekala překážky. Nebyla jsem si jista úspěchu. Jsme totiž lidé, kteří přes těžký handicap zvládneme mnohdy víc než zdraví. A to je příčinou. Snaha smířit se s problémem a vynikat sami nad sebou je drzost? Těžko pochopí ten, kterému schází empatie. Ten, kdo tyto nesmyslné novelizace plodí, by přemýšlel jinak, kdyby se pokusil vžít se do situace postiženého. U stolu je každý zdravý hrdina.

Blížím se čekání na nový přístroj, se kterým budu asi dlouho zápasit. Guide je o něčem jiném. Čeká mne výuka. Než se rozběhlo jednání, čekání bylo dlouhé. Zažila jsem mnohá dobrodružství. Připravila jsem se na protiútoky, a že jich bylo dost. Ze všech stran jsem slyšela o neúspěších žadatelů. Nejdůležitější je odborná lékařská zpráva. Byla jsem vyšetřena špičkovými přístroji. Pro mladého lékaře dosud s nevídaným výsledkem. Zvlášť, když jsem vyslovovala úkazy, které dosud nikdo nepopsal. Mám výhodu své profese. Čím důkladněji popíšeme každý vjem, tím je přesnější diagnostika. Popis mé lékařské zprávy byl náročný. Zato odborně a velmi srozumitelně popsán i česky, že by tomu rozuměl i laik. O což jsem výslovně prosila. Nechtěla bych už po několikáté prožít ponižování.

Cesta k úspěšnému řízení byla otevřena. Další postupy však byly časově protahovány. Následovalo „šmejdění“ úřednicí pracovního úřadu. Co kdyby v naší minichaloupce byly poklady. „Nárok na plně hrazenou pomůcku nemáte“. Sdělila po prohlídce sociální úřednice. Z předběžné částky přístroje vypočítala 10 % spoluúčasti. Souhlasila jsem. Vybrala jsem si typ počítače, který je kvalitní a relativně cenově přijatelný. Pak jsem čekala k odeslání údajů ke schválení posudkovým lékařem. Jeho rozhodnutí bylo nejdůležitější. Čekání se chýlilo k úspěchu. Přešlo léto, podzim, část zimy. Konečně jsem se dočkala. Počítač mi scházel moc. Je únor dalšího roku, 2013, počítač je zapojen. Čekám na dohodu, kdy započne výuka.

Práce s počítačem je kontaktem s rodinou i s lidmi, kteří jsou pro mne důležití. Internetové spojení je pracovní nástroj. Samozřejmě i spojením s osobami v různých kontinentech. Přínosem jsou informace, které obohacují mé vědění. Věk pro mne není překážkou. Hodně píše příběhy ze života, fejetony i poezii. Dopisují si se zajímavými lidmi. Píše do slepeckých časopisů i na webové stránky. Mnoho let jsem dopisovala do celostátního časopisu Generace. Žel, tímto rokem už neexistuje. Úspěchy jsem sklízela v regionálních denících. Bez počítače si nedokážu představit každodenní dění. Komunikace s dětmi a vnoučaty je důležitá. Jsou daleko a schází mi.

### TELEFON

Zrovna tak je pro mne důležitý telefon. Ne všichni si troufnou v seniorském věku „kamarádit s počítačem“. Každým voláním všem udělám radost. Samota je zlá a mnohé spolužačky i rodinní

příslušníci žijí daleko. Čekají na půlhodinu vzájemného naslouchání. I bez cestování si vyřídím mnohé záležitosti na úřadech a ve zdravotnických zařízeních. Využívám pevnou linku s nabídkou paušálu. Jeho výhodou je po dobu 24 hodin telefonovat v intervalech 30 minut. Mohu si navolit čísla nejvíce používaná. Aparát je vybaven velkými hmatovými číslicemi. Klasický telefonní přístroj je nejdostupnějším spojením. Žijeme na vsi, bez telefonu by byl život značně omezený.